

З прикладом цього квітка
Хвастівської пошти побачите,
що я разом з сім листом надси-
лав Вам гроши, скільки зостався
винен, по вважному рахунку. Коши-
чок мався, прошу злічити, — годуваль.

- 1) Відсилав літер наук. Вісник до
Київа в 1898р. Книжки I-III — 2 рублі;
- 2) Одержував його ж у Шинкерини біг
(тоз сі книжки ні зривме зоставити. Марковець у Львові)
IV до VII книжки (4 МН) 2 зл. р. 75к. або 2 руб. 15к.
- 3) Подружжя книжка X, 1 зл. р., або 80 коп.
і на перештук її рекомендованим
листом 2 зл. р. 20кр., або 1 руб. 10к. = 2р. 50к.
- 4) За 4 перші книжки 1899р. — 2р. 75к.

Всього

9р. 40к.

Окрім того Гандерманна перештук на-
клав Марковець мові рідше писаних
та друкованих коштів бала 40 кр. аб. в.

Нам Маковеї за два рази отри-
мав біг мене в руднів.
Починаю Вам фенер Чуб.
і прошу з маю вине не отпра-
вляти на мій моєї мішки на
Одесу "Літ. Наук. Вісн." Нам
не потрібний орган, котроверхо-
вдирі сивсідки на денунціанці
і усяку зраду. А його гераденіство
модерністський зміст яко в талі
нових творках н.п. Франка і Ма-
ковей, також в прічїх несимітні-
цях іх креаур нам не інтересні:
се дуже персональна, особиста та-
мєв та ще і мїго контрїкїстна
до нас, українців, окрім тїх, що
вміють у міжки кланятися, же треба!
Се и не дивно, бо режєс подітїм
напрям редакція годїмась ~~Під~~
Ного гобвону для журнала в Росії
від тїтїстївої антидемократїчної

та прот
і мене
но на р
та цеш
міт пр
піддер
хот з с
з Чубе
А най
слабів
добрих
мєв со
друку
домі/
дуже не
ти он
міру п
це з
нога
се
Пан
489

Отри-
уб.
одправ-
и на
Мам
оверко-
мундшу
денієво
в тая
а і Ма-
утки
тересні:
та тасо-
мисна
бух, що
де треба!
ітнннн
& Не
Росси
амірної

та проти іншої цензури. Може,
і мене облав н. Маковей, сучасно
но на радість моїм маїдармським
та цензурським приємцям, що
миш пишми, і так віддешити за їх
піддержку "Вісників": мажати,
хот в себе, розуміє ся, їу не рівняю
з Хрущом!
А найгірший з моїх урків, що в
слабав, як вив, великих та
добрих людей, хот н. Маковей і дошло
люб соді гати відгову про не бувши у
друку і поезії, миш привасти йому бі-
домі (Моисей, Моммер, Андре), - вміад
дуже не коректний.... Не вимі
ти опинити світле мис, по про
міру п. Франка з Мічкевичем, та
ще змушати ся з Олені Плішки най-
поганим свідком, що обвинила
се вперу у гасі у вивежувани
Пам'яті незабутнього польського
іовіта, - як усім, хто хотів

суктанн, передавала у Київ наші
Франкова.

Дані совітсько муїм притултн
кам, по виходи у світ моєї
збірки українських віршів, прями
надруковати в "Л.Н.В." гониме
мне, російського ордеру н. н.
Франкова Маквей, "а-ла" Маркіє
Монрановський, Луцки і СКА
за те, що "субсидио" від нашого
дістатуть, чи одфронтально "реко
мендацій" журналу від гуртешного
міністерства освіти го шкільних
дідморек. Але ж маю які ото
не було відносити, навіть хоті
нумеровати їх видане, з таким
людьми не має охоти.

З замирюванням і поважним
Сергій Бердяєв
м. Хвасієв, 10/IV 99.